

FRANCE PREŠEREN
SONETNI VENEC
(1833)

Zgodba:

Sonetni venec je Prešernovo najbolj umetniško besedilo. Napisal ga je leta 1833, leto pozneje pa je bil objavljen v Ilirskem listu, v posebni prilogi. Posvečen je Juliji Primičevi. Veličina Sonetnega venca pa je zlasti v tem, da se v njem mojstrsko prepletajo tri teme Prešernove poezije: domovinska, pesniška in ljubezenska. Pesnik potrebuje Julijino ljubezen in naklonjenost, potem bi imel upanje in voljo do življenja. Takrat bi lahko polno ustvarjal in pisal veliko poezijo, ki bi obogatila tudi narodov obstoj.

Oblika:

Prešeren je izbral najtežjo obliko sonetnega venca, sienski venec, ki ima končni, magistralni sonet, pesnik pa je venec obogatil še z akrostihom, posvetilom.

Akrostih je besedna igra, pri kateri prve črke verzov tvorijo sporočilo, pogosto ime ljubljene osebe. Prešernov akrostih se glasi Primicovi Juliji.

Sonetni venec je iz 15 verzov. Zadnji, petnajsti, se imenuje magistralni ali glavni sonet.

sestavljeno je iz prvih verzov vsakega posameznega soneta. Vsak posamezni sonet se začne z verzom, s katerim se prejšnji konča, prvi verzi se ponovijo še v magistralnem, torej se (trikrat) prepleta (kot venec).

15. sonet: To je glavni, magistralni, tudi mojstrski sonet, naslovljen z Magistrale. Je zadnji v Sonetnem vencu, po nastanku pa verjetno prvi. Sestavljen je iz prvih verzov posameznega soneta. Če preberemo prve črke vsakega verza, dobimo akrostih ali posvetilo Primicovi Juliji. V kvartinah pesnik izpove, da so njegove pesmi nastale iz ljubezni do Julije, iz srca, ki je bilo žalostno zaradi neuresničene ljubezni, zato so njegove pesmi »mokrocveteče rožce poezije«. Pesnik je obupan nad osebnim in narodovnim življenjem. V tercinah izpove željo, da bi mu Julija vračala naklonjenost, potem pa bi bile tudi njegove pesmi bolj vesele. Magistralni sonet je torej podoba vztrajanja in upanja.